

forum-convenes-online-to-discuss-ukraines-progress-with-h.html (дата звернення: 06.12.2020).

4. Підхід, заснований на дотриманні прав людини, у Білорусі, Молдові та Україні. Регіональне дослідження та практичний посібник із застосування ППЛ організаціями громадянського суспільства. За підтримки Програми розвитку ООН в Україні і Міністерства закордонних справ Данії. URL: <https://adm.dp.gov.ua/storage/app/media/uploaded-files/mtd/pravaludini.pdf> (дата звернення: 06.12.2020).

5. DANIDA 2013, A Human Rights Based Approach to Denmark's Development Cooperation. URL: <http://amg.um.dk/en/technicalguidelines/hrba-guidance-and-screening-note/~media/amg/Documents/Technical%20Guidelines/HRBA%20Guidance%20and%20Screening/HRBA%20Guidance%20Note/HRBA%20Guidance%20note%2006062013.pdf> (дата звернення: 06.12.2020).

Сароян Р.М.,

*курсант II курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Тінін Д.Г.,

*викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
факультет підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРАВ ЛЮДИНИ: ПРАВО ЛЮДИНИ НА СВОБОДУ ДУМОК, ПЕРЕКОНАНЬ ТА РЕЛІГІЇ

Проблема забезпечення прав і свобод людини на даний період є дуже важливим питанням внутрішньої та зовнішньої політики всіх країн міжнародного співтовариства. Це стан справ у галузі забезпечення прав і свобод, і його практичне втілення є мірою рівня демократичного розвитку в будь-якій країні та всьому суспільстві.

Якщо ці права не дотримуються, нормальне існування та розвиток людини в суспільстві неможливе. Їх часто називають конституційними правами - це права, передбачені конституцією країни. Права людей закріплені в Загальній декларації прав людини, що була прийнята ООН 10 грудня 1948 р.

Декларація прав людини - це не міжнародний договір, а резолюція, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН. Незважаючи на те, що положення

"Декларації" носять дорадчий характер, документ фактично ініціював процес створення міжнародної стандартної системи у галузі прав людини та її універсальності.

Однією з реалій сучасного міжнародно-правового порядку є визнання того, що права людини є невід'ємною частиною тем відносин між державами, тобто ставлення держави до громадян більше не розглядається як питання внутрішньої виключної юрисдикції.

Зараз "Декларація" перекладена 360 мовами, і на цій основі було сформульовано понад 80 міжнародних договорів. Як наслідок, дотримання правила стало міжнародною звичкою, тобто це правило ніде офіційно не встановлене, але має застосовуватися міжнародним співтовариством "через страх санкцій".

Статтею 9 Закону про права людини та ст. 18 Загальної декларації прав людини захищає ваше право на захист свого права на свободу думок, переконань та релігії. В мистецтві. Стаття 18 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права проголошує, що кожен має право на свободу думки, совісті та релігії. Ніхто не повинен бути примушений до чогось, тим самим зменшуючи його свободу користуватися або приймати релігію чи переконання за його вибором.

Також у всіх є право реалізовувати свої думки та переконання. До цього включається ще і право носити релігійний одяг, право говорити про свої переконання або брати участь у релігійному культі.

Цим правом захищається багато нерелігійних вірувань, включно атеїзм, агностицизм, веганство та пацифізм.

Здійснення права на свободу віросповідання в Україні регулюється Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації» від 23 квітня 1991 р., який визначає зміст та принципи реалізації права на свободу совісті та релігії, а також визначає тип та правовий статус релігійних організацій. Спираючись на світовий досвід, Україна встановила національну політику щодо релігії та церкви, засновану на принципах права та соціальної справедливості.

Ця політика спрямована на:

- забезпечення умов сприятливих для діяльності релігійних організацій, для виконання їх соціальних місій;
- забезпечити щоб усі релігійні організації мали рівні права та можливості;
- підтвердження релігійної та ідеологічної терпимості та поваги серед віруючими та невіруючими, та серед віруючими різних віровчень;
- визначення статусу релігійних організацій, передбачений міжнародними правовими актами;
- рівність перед законом всіх релігійних організацій;
- створення достатніх умов для участі релігійних організацій в суспільному житті, та використання ними засобів масової інформації;

- розв'язання проблем, що пов'язані з поверненням майна релігійних організацій, що було незаконно конфісковано в них у попередні роки.

Незалежно від їхніх релігійних переконань, громадяни отримують різні типи та рівні освіти.

Висновок. Кожній людині гарантується право вільно висловлювати свої думки, свободу совісті та релігії; можливість змінити релігію чи переконання. Одним із найважливіших аспектів релігійних законів та положень є те, що механізм реалізації права на свободу релігії в Україні є чітким юридичним визначенням принципу відносин між державою та церквою.

Література:

1. Марія Лубська Реалізація та захист конституційного права на свободу світогляду та віросповідання в Україні.

2. Свобода релігії та віросповідання в Україні в контексті дотримання міжнародних стандартів з прав людини та основних свобод / За ред. Володимира Яворського/ Українська Гельсінська спілка з прав людини, МГО Центр правових та політичних досліджень «СІМ». Худож.-оформлювач Б.Захаров. – Харків: Фоліо, 2005 – 92 стор URL: http://library.khpg.org/files/docs/Freedom_of_religion-Last.pdf (дата звернення 19.11.2020)

3. Урок 27: особливості застосування статті 9 «свобода думки, совісті і релігії». Північно-східне міжрегіональне управління міністерства юстиції URL: <https://www.sumyjust.gov.ua/urok-27-osoblyvosti-zastosuvannya-statti-9-svoboda-dumky-sovisti-i-religiyi/> (дата звернення 20.11.2020).

Трень Т.О.,

курсант 2 курсу

*факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Сердюк Л.М.,

доцент кафедри

*теорії та історії держави і права
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент*

ОСОБЛИВОСТІ ГЕНЕЗИ ПРАВ ЛЮДИНИ

Ми живемо в час бурхливих змін, насичений історичними подіями. Право, так само, як і суспільство, не є сталим у своєму розвитку. Сьогодні Україна проголосила, що людина, її честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються найвищою цінністю. Права людини перебувають у постійному